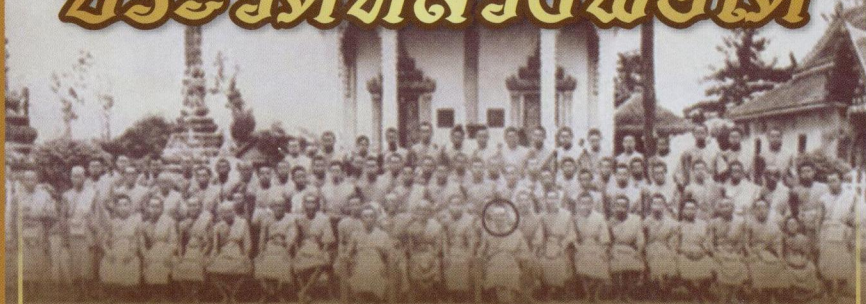

ห หั หิ หุ หเ หย หญ หฬ

ประวัติหลวงปู่โต

และประวัติวัดบางพลีใหญ่ใน
พระอารามหลวง

หลวงพ่อโตองค์ผุดพิศุทธิ์โส ผ่องอำไพเกษมสุขทุกแห่งหน
เรืองรองฤทธิ์อภิญญานันทาลดลด
เป็นมิ่งขวัญอันมงคลสถิตอยู่คู่บางพลี

www.watbangpleeyainai.org

ภาพพิมพ์หลวงพ่อดโต
ออกบูชาเมื่อ
พุทธศักราช ๒๔๗๔

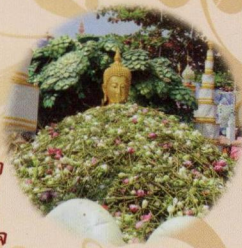
ประวัติหลวงพ่อดโต จากปาฏิหาริย์ คู่ศรัทธาแห่งธรรม

ประวัติหลวงพ่อดโต วัดบางพลีใหญ่ใน จังหวัดสมุทรปราการ

หลวงพ่อดโต เป็นพระพุทธรูปปางมารวิชัย (ปางสะดุ้งมาร) ลักษณะเบิกพระเนตร ขัดสมาธิราบ สร้างขึ้นด้วยศิลปะสมัยสุโขทัย วัสดุสัมฤทธิ์ลงรักปิดทอง มีขนาดหน้าตักกว้าง ๓ ศอก ๑ คืบ ตามตำนานประวัติ กล่าวว่า ประมาณกาล ๒๐๐ กว่าปีล่วงมาแล้ว พระพุทธรูป ๓ องค์ บังเกิดปาฏิหาริย์ ไหลล่องรอนแรมมาตามลำน้ำเจ้าพระยาตลอดมา มาตราว่า ประชาชนทราบเมื่อสมัยอยุธยาอาราธนา ลงสู่แม่น้ำสำคัญนี้ เพื่อหลบหลีกหนีข้าศึกและภัยสงครามอันตรายจากพม่า พระพุทธรูปทั้ง ๓ องค์นี้ ได้ลอยมาตามลำน้ำเรื่อยมา แลเมื่อผ่านที่ใด ด้วยอิทธิปาฏิหาริย์เป็นที่โจษจันกันทั่ว สถานที่นั้นๆ จึงจะมีชื่อเรียก เกี่ยวเนื่องกับองค์พระโดยตลอด เช่น “ตำบลสามแสน หรือ สามเสน”, “สามพระทวน หรือ สัมปทวน” และ “บางพระ” เป็นต้น ซึ่งท่านสุนทรภู่กวีเอกของโลก ยังได้พรรณนาไว้ในเรื่อง นิราศพระบาท ว่า...

ถึงสามแสนแจ้งความตามสำเหนียก
ประชุมจุดพุทธรูปในวารี
จึงสาบานสามแสนเป็นข้อคึง
นี้หรือรักจะมิน่าเป็นราคิน
ขอใจนุชที่ฉันทสุจริตรัก
ถึงแสนคนจะมวอนชะอ้อนนำ

เมื่อแรกเรียกสามแสนทั้งกรุงศรี
ไม่เคลื่อนที่ขลอรบาตาลดิน
เออชาวกรุงกลับเรียกสามแสนสิ้น
แต่ชื่อดินเจียวยังเรียกเป็นหลายคำ
ให้แน่นหนักเหมือนพุทธรูปเลขาข้า
สักแสนคำอย่าให้เคลื่อนจงเหมือนใจ

ภายหลังพระพุทธรูปทั้ง ๓ องค์ ได้รับการอาราธนาขึ้นประดิษฐานในวัดต่างๆ ดังนี้

- หลวงพ่อบ้านแหลม วัดบ้านแหลม จังหวัดสมุทรสงคราม อาราธนาขึ้นจากน้ำ องค์ที่ ๑
- หลวงพ่อโสธร วัดโสธร จังหวัดฉะเชิงเทรา อาราธนาขึ้นจากน้ำ องค์ที่ ๒ เป็นองค์กลาง
- หลวงพ่อดโต วัดบางพลีใหญ่ใน จังหวัดสมุทรปราการ อาราธนาขึ้นจากน้ำ องค์ที่ ๓ เป็นองค์น้อย เรียงกันมาตามลำดับ

สำหรับพระพุทธรูปองค์สุดท้ายได้ล่องไปตามลำแม่น้ำเจ้าพระยา แล้วปาฏิหาริย์บังเกิด ลอยวกกลับ เข้ามโนลาลคลองสำโรง ชาวบ้านที่พบเห็นต่างอัศจรรย์ใจในความศักดิ์สิทธิ์ จึงพากันอาราธนาให้ ขึ้นที่ปากคลองสำโรง แต่พระพุทธรูปก็ไม่ไหวติง และในทีนั้นมีชายปัญญาดีคนหนึ่งได้ให้ความเห็น ว่า คงเป็นด้วยบุญญาภิหารของพระพุทธรูป แม้จะใช้กำลังผู้คนเป็นจำนวนมากมายักเพียงใด คงจุดลากขึ้นฝั่งไม่สำเร็จเป็นแน่ ควรจะเสี่ยงทายต่อแพผูกชะลอกับองค์พระพุทธรูปไว้แล้วใช้เรือ พายจุดให้ลอยมาตามลำน้ำสำโรง พร้อมอธิษฐานว่า **“หากท่านประสงค์จะขึ้นโปรดที่ใด ก็ขอจงได้ แสดงอภินิหารให้แพที่ลอยมา จมหยุด ณ ที่นั้นเกิด”** เมื่อชาวบ้านทั้งหลายได้เห็นพ้องต้องกันดีแล้ว จึงพร้อมใจกันทำตามนั้นแล้วใช้เรือพายทั้งสิ้น ช่วยกันจ้ำพายจูงแพลอยเรื่อยมาตามลำคลอง เป็น ที่น่าประหลาดใจว่าเรือที่ใช้ลากจูงมนัสนั่นแลแต่มีชื่อแปลกๆ เช่น ม้าน้ำ เป็ดน้ำ ตู๊กแก ฯลฯ พร้อม- กันนั้นจัดให้มีละครเจ้ากรับ รำถวาย และการละเล่นอื่นๆ ครั้นเครื่องมาตลอดทั้งลำน้ำ ครั้นแพลอย มาถึงบริเวณหน้าวัดพลับพลาชัยชนะสงครามหรือวัดบางพลีใหญ่ใน แพที่ผูกชะลอกับท่านก็เกิด

หยุดนิ่ง แม้พยายามออกแรงจ้ำและพายกันสักเท่าใด แพนนั้นก็หาได้ขยับเขยื้อนไม่ ชาวบ้านที่มากับเรือและชาวบางพลีต่างตระหนกตกใจระคนอัศจรรย์ใจยิ่ง ต่างพากันก้มกราบนมัสการด้วยความเคารพศรัทธา และพร้อมใจกันอาราธนาจิตอธิฐานว่า **“ถ้าหลวงพ่อกับพระคัมภีร์ของชาวบางพลีได้รับความร่มเย็นเป็นสุขแล้ว ก็ขออาราธนาอัญเชิญองค์ท่านให้ขึ้นจากน้ำได้โดยง่ายเถิด”** และความมหัศจรรย์ก็บังเกิด ซึ่งใช้กำลังคนไม่มากนักก็สามารถอาราธนาพระพุทธรูปนั้นขึ้นจากน้ำได้อย่างง่ายดาย ชาวบ้านต่างเลื่อมใสศรัทธาในบารมีศักดิ์สิทธิ์เป็นอย่างมากและได้อัญเชิญท่านขึ้นประดิษฐานในพระวิหาร แต่ต้องชะลอขึ้นข้ามฝาผนังวิหาร เพราะขณะนั้นหลังคาพระวิหารยังไม่สร้าง และประตูวิหารมีขนาดเล็ก หลังจากนั้นท่านได้ประดิษฐานอยู่ในพระวิหารเรื่อยมา ครั้นต่อมาได้มีการทำนุบำรุงพระวิหารอีก เพื่อสร้างเป็นอุโบสถที่ถาวรจึงต้องชะลอองค์ท่านมาพักไว้ยังศาลาชั่วคราว จนกระทั่งได้สร้างอุโบสถสำเร็จแล้ว จึงได้อาราธนาท่านไปประดิษฐานไว้ในอุโบสถ เพื่อเป็นพระประธานของวัดบางพลีใหญ่ใน

อกุณิหารและความศักดิ์สิทธิ์ของหลวงพ่อดิมีคณานับ ดังเช่นในด้านรักษาอาการผู้เจ็บป่วย โดยเมื่อนำน้ำพระพุทธรูปมาดื่มหลวงพ่อดิ ไปรักษาเพื่อเป็นสิริมงคล ปรากฏว่าอาการทุเลาลงจนหายเป็นปกติ หรือแม้กระทั่งเหรียญบูชาหลวงพ่อดิก็เป็นที่เลื่องลือในความศักดิ์สิทธิ์เช่นกัน เพราะชาวบ้านนำมาสวมใส่แก้บุตรหลานของตน จนมีเรื่องเล่าสืบมาว่า เมื่อบุตรหลานพลัดตกน้ำกลับลอยตัวได้โดยไม่มีอันตรายแต่อย่างใด ยิ่งกว่านั้นหลวงพ่อดิยังได้แสดงปาฏิหาริย์ เมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๒๐ กล่าวคือ องค์พระซึ่งเป็นทองสำริดกลับนิ่มเฉกเช่นเนื้อมนุษย์ จนเป็นข่าวสะพัดทั่วหนังสือพิมพ์ทุกฉบับ และชาวบ้านผู้เลื่อมใสศรัทธาจากทั่วทุกสารทิศพากันมาขึ้นชมบารมี ต่อมาในปีพุทธศักราช ๒๕๒๒ ได้เกิดปรากฏการณ์เช่นนี้อีกครั้ง ซึ่งนับเป็นเรื่องมหัศจรรย์ ทุกวันนี้ชาวบางพลีต่างศรัทธาในความศักดิ์สิทธิ์และบารมีของหลวงพ่อดิที่คุ้มครองชาวตลาดบางพลีให้รอดปลอดภัยจากอัคคีภัย ในขณะที่ชุมชนโดยรอบ ล้วนแต่เคยประสบอัคคีภัยมาแล้วทั้งสิ้น หลวงพ่อดิจึงสถิตอยู่ในความเคารพบูชา และมวลมหาศรัทธาของพุทธศาสนิกชน ต่างเดินทางมากราบไหว้ ขอพรเพื่อให้เกิดสิริมงคลแก่ตนเองและครอบครัว อีกทั้ง **“องค์หลวงพ่อดิ”** ถือเป็นศุภสิริมงคลของชาวบางพลีมาโดยตลอด

เสด็จพระราชดำเนิน
ถวายผ้าพระกฐินส่วนพระองค์
ณ วัดบางพลีใหญ่ใน
เมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน
พุทธศักราช ๒๕๐๔

ประวัติวัดบางพลีใหญ่ใน พระอารามหลวง

เดิมชื่อว่า **วัดพลับพลาชัยชนะสงคราม** วัดบางพลีใหญ่ใน อำเภอบางพลี จังหวัด สมุทรปราการ ตั้งอยู่ด้านทิศตะวันออกของ จังหวัดสมุทรปราการ ณ ริมคลองสำโรง เป็น วัดโบราณ มาตั้งแต่สมัย ก่อนกรุงรัตนโกสินทร์ เมื่อพุทธศักราช ๒๓๒๐ ต่อมาได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา (เขตที่ได้ พระราชทานแก่สงฆ์ สำหรับใช้เป็นสถานที่ประกอบสังฆกรรม) เมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๙๒ ได้รับพระราชทานให้ยกวัดบางพลีใหญ่ใน เป็นพระอารามหลวงชั้นตรี ชนิดสามัญ ตั้งแต่วันที่ ๒๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งมีพื้นที่กว่า ๔๐ ไร่ และที่ดินที่เจ้าของอุทิศให้แก่วัดหรือ พระพุทธศาสนา ๔๐ ไร่ ในปีพุทธศักราช ๒๕๕๓ ได้จัดซื้อที่ดินเพิ่มเป็นจำนวน ๙ ไร่ ๒ งาน ๕๓ ตารางวาและในปีพุทธศักราช ๒๕๕๔ ได้จัดซื้อที่ดินเป็นจำนวน ๓ งาน ๗๒ ตารางวา **โดยพระ-โสภณพัฒนการ (จรัส สิริธมโม)** รวมเป็นที่ดินสงฆ์ทั้งสิ้น ๙๐ ไร่ ๒ งาน ๖ ตารางวา ในครั้งอดีต ใช้ชื่อว่า วัดพลับพลาชัยชนะสงคราม โดยประชาชนทั่วไปเรียกว่า วัดใหญ่ หรือวัดหลวงพ่อโต จากหลักฐานทางประวัติศาสตร์และโบราณคดีจารึก กล่าวว่า วัดแห่งนี้สร้างขึ้นในสมัยสมเด็จพระ-นเรศวรมหาราช หลังจากเสียกรุงศรีอยุธยา ๒ ครั้ง ในปีพุทธศักราช ๒๑๑๒ และต่อมาในสมเด็จพระ-นเรศวรมหาราชได้ทรงกอบกู้เอกราช และมีชัยในสงครามอีกหลายต่อหลายครั้ง จนสร้างให้อาณาจักรของไทยแข็งแกร่งและแผ่ขยายออกไปอย่างกว้างขวาง ณ กาลหนึ่งพระองค์ทรงยาตรา กองทัพ ขับไล่อริราชศัตรู ที่ถอยร่นมาทางทิศตะวันออกของกรุงศรีอยุธยา จนถึงตำบลหนึ่งซึ่งไม่ ปรากฏนาม พระองค์ทรง สั่งให้หยุดทัพ พักทหารกล้าและไพร่พล พร้อมทรงทำพิธีพลีกรรมบวงสรวง หาดุกษยาม อันเป็นนิมิตตามตำราพิชัยสงคราม กล่าวคือ ตามประเพณีมีการปลุกศาลเพียงตา ครบพร้อมทั้ง เครื่องเซ่นสังเวยมี ข้าวตอก ดอกไม้ สัตว์สี่เท้า สัตว์สองเท้า ขนมห่มขาว ขนมห่มดำ ขนมห่มแดง ฯลฯ พร้อมทั้งอัญเชิญพระแสงปืน พระแสงดาบ และสรรพอาวุธ เพื่อเข้าพิธีพลีกรรม บวงสรวงนี้ พร้อมทั้งตั้งสัจจะอธิษฐานต่อเทวาอารักษ์และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายว่า **"ถ้าหากพระองค์ ยังมีบุญญาธิการปกครองไพร่ฟ้า ประชาชน พร้อมทั้งบ้านเมือง ให้ได้รับความร่มเย็นเป็นสุขแล้ว ขอให้พระองค์จงมีชัยชนะ ต่ออริราชศัตรูทั้งมวล"** ครั้นเมื่อพระองค์ทรง กริธาทัพรบได้ชัยชนะ จึงทรงยาตราทัพกลับสู่ กรุงศรีอยุธยาเย้ายอนกลับมาทางเดิม ณ ตำบลที่ไม่ปรากฏนาม ซึ่งพระองค์ ทรงทำพิธีพลีกรรมบวงสรวงไว้นั้น ทรงรับสั่งให้สร้างพลับพลาขึ้นไว้เป็นอนุสรณ์สถานในชัยชนะ ของพระองค์ และทรงขนานพระนามว่า **"พลับพลาชัยชนะสงคราม"** ต่อมาชาวบ้านในละแวกนั้น พร้อมใจกันร่วมสร้างวัดขึ้น ณ บริเวณพลับพลาขึ้นเพื่อเป็นพุทธบูชา และเรียกชื่อวัดแห่งนี้ว่า **"วัด-พลับพลาชัยชนะสงคราม"** ส่วนตำบลที่มีชื่อว่า "บางพลี" เนื่องจากจากสาเหตุที่สมเด็จพระนเรศวร-มหาราช ทรงทำพิธีพลีกรรมบวงสรวง ดังนั้นชาวบ้านทั้งหลาย จึงเรียกว่า **"บางพลี"** และจึงเรียก วัดพลับพลาชัยชนะสงคราม อีกนามว่า **"วัดบางพลี"** **"วัดบางพลีใหญ่ใน"** หรือ **"วัดหลวงพ่อโต"** เนื่องจากเป็นวัดที่อยู่ด้านใน มีอาณาเขตกว้างขวางและเป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์ องค์ใหญ่ คือ หลวงพ่อโต ซึ่งนับเป็นมิ่งขวัญของวัด ต่อมาด้วยศรัทธาของพุทธศาสนิกชน ได้มีการ ก่อสร้างวัดขึ้นอีกแห่งหนึ่ง ซึ่งตั้งอยู่ทางด้านนอกจึงชื่อว่า **"วัดบางพลีใหญ่กลาง"**

ภาพถ่ายทางอากาศ บริเวณวัดบางพลีใหญ่ใน ปีพุทธศักราช ๒๕๕๔

รายนามเจ้าอาวาส ของวัดบางพลีใหญ่ใน

วัดบางพลีใหญ่ใน ยังได้เป็นสถานที่ในการรับเสด็จ

๑. พระอธิการจันทร์
๒. พระอธิการคำ
๓. พระอธิการจันทร์
๔. พระอธิการเสน
๕. พระอธิการไสว
๖. พระปลัดกัญ สุตโน
๗. พระมหารัตน์
๘. พระครูพิศาล สมวัฒน์
(ม้วน สุมโธ ขามขำ)
อดีตเจ้าคณะอำเภอบางพลี
๙. พระครูวิจิตรธรรมสุนทร
(พุ่ม ธมมิโก แยมสบาย)
อดีตเจ้าคณะตำบลบางพลี
๑๐. พระครูโสภณธรรมมานุกูล
(โพธิ์ ศรีนาค)
อดีตเจ้าคณะตำบลบางพลี
๑๑. พระโสภณพัฒนการ
(จรัส สิริธมโม วงษ์ดี)
เจ้าคณะตำบลบางพลี
เจ้าอาวาสพระอารามหลวง
องค์ปัจจุบัน

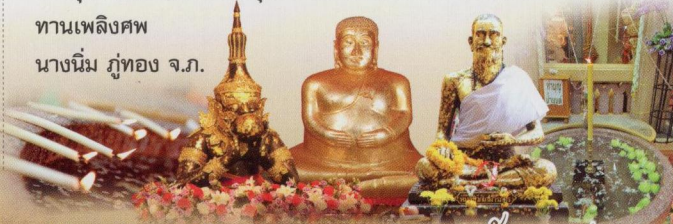
● วันเสาร์ที่ ๑๘ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๐๔

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ สมเด็จพระเจ้าลูกเธอเจ้าฟ้าหญิงอุบลรัตนราชกัญญาสิริวัฒนาพรรณวดี และสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร ร่วมในการเสด็จทรงทอดผ้าพระกฐินต้น

● วันพฤหัสบดีที่ ๒๙ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๔๓ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จเป็นองค์ประธานในพิธีการเปิดอาคารเฉลิมพระเกียรติ ๕๐ พรรษา โรงเรียนวัดบางพลีใหญ่ใน

● วันพฤหัสบดีที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๔๗ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จเป็นองค์ประธานในพิธีพระราชทานเพลิงศพนายเอน กุทอง จ.ภ.

● วันพุธที่ ๑๖ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๓ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จเป็นองค์ประธานในพิธีพระราชทานเพลิงศพ นางนัม กุทอง จ.ภ.

จากครั้งอดีตดอบนปัดฉบับสมัยและกาลอนาคตเป็นองหน้า

องค์หลวงพ่อโตและวัดบางพลีใหญ่ใน ยังคงเปรียบประดุจ
เสมือนสิ่งล้ำค่าแห่งศรัทธา ที่ประดิษฐานอยู่คู่บ้านคู่เมือง
ของชาวสมุทรปราการ และพุทธศาสนิกชนทุกคนอย่างไม่เสื่อมคลาย

ประเพณีรับบัว

ประเพณีรับบัวเป็นประเพณีเก่าแก่สืบทอดกันมาแต่โบราณของชาวอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ในครั้งอดีต ณ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ มีชาวบ้านจำนวนหนึ่ง ตั้งถิ่นฐานพำนักอาศัยอยู่โดยแบ่งเป็น ชาวไทย ชาวลาว และชาวมอญ ซึ่งประกอบสัมมาอาชีพแตกต่างกันออกไป ครั้งหนึ่งได้ร่วมปรึกษาหารือและมีความเห็นพ้องต้องกันว่า จะร่วมมือร่วมใจกันพัฒนาพื้นที่ที่รกร้าง เต็มไปด้วยป่ารกนี้ เพื่อใช้ประโยชน์ในการทำเกษตรกรรม กล่าวคือในขณะนั้นพื้นที่ส่วนใหญ่ของลำคลอง ล้วนรายรอบไปด้วย พงอ้อ กอแขม และวัชพืชนานาพันธุ์ อีกทั้งยังมีบรรดาสัตว์อันตรายในละแวกใกล้เคียงอีกด้วย ส่วนทางทิศใต้นั้นมีป่าแสมล้อมรอบ น้ำมีสภาพเป็นน้ำเค็ม และส่วนทางทิศเหนือประกอบด้วยบึงใหญ่ที่มีบัวหลวงงอกงามหนาแน่นอยู่ทั่วบริเวณ

ชาวไทย ชาวลาว และชาวมอญ จึงลงแรงร่วมใจ พัฒนาผืนดินบริเวณนั้นอย่างแข็งขันเรื่อยมา จนกระทั่งมาบรรจบกับทางสามแยก คือ ทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ทิศเหนือ และทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ที่ประกอบด้วยปากน้ำลำคลอง ๓ สาย คือ คลองสลอด คลองขุดลากข้าว และคลองลาดกระบัง ทั้ง ๓ ฝ่าย จึงกระทำการตกลงและมีความเห็นว่า จะแยกย้ายกันไปประกอบอาชีพตามลำคลองทั้ง ๓ สายนี้ ด้วยประสงค์จะทอดลงเพื่อได้รู้ถึงภูมิประเทศทั้งหมดว่า ที่ใด ทิศทางใดจะเหมาะสมสำหรับการประกอบอาชีพ ทั้งด้านการค้าขาย และเกษตรกรรมมากกว่ากัน จึงแยกย้ายกันไปตั้งนี้ ชาวไทยไปตามคลองขุดลากข้าว ชาวลาวไปตามคลองสลอด และสุดท้ายชาวมอญไปตามคลองลาดกระบัง

จนกระทั่งระยะเวลา ๒ - ๓ ปีถัดมา ชาวมอญที่แยกไปประกอบอาชีพ ณ คลองลาดกระบัง เริ่มมีรายได้และผลผลิตที่ตกต่ำ เนื่องจากประสบปัญหาจากศัตรูพืช จำพวกนกและหนูบุกชุม เข้ามาทำลายพืชสวนไร่นา บังเกิดความเสียหายเป็นอันมาก จึงตัดสินใจที่จะอพยพโยกย้ายกลับสู่ถิ่นฐานเดิม คือฝั่งบ้านปากลัด อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ มีกำหนดการเดินทางในช่วงย่ำรุ่ง ของวันขึ้น ๑๔ ค่ำ เดือน ๑๑ พร้อมกับได้ชักชวนกันเก็บดอกบัวหลวงในบึงบริเวณใกล้เคียงเป็นจำนวนมากมา เพื่อเตรียมนำไปบูชาพระคาถาพัน ณ จุดหมายปลายทาง พร้อมกับได้บอกความปรารถนาต่อชาวไทยที่ใกล้ชิดสนิทสนมกันเป็นอย่างดีว่า เมื่อถึงวันขึ้น ๑๔ ค่ำ เดือน ๑๑ ในปีต่อๆ ไปนั้น ขอให้ชาวไทยทั้งหลายช่วยกันรวบรวมเก็บเอาดอกบัวหลวงไปไว้ ณ วัดหลวงพ่โต (วัดบางพลีใหญ่ใน) พร้อมมอบให้กับพวกตน (ชาวมอญ) เพื่อนำไปเป็นดอกไม้สำหรับเป็นพุทธบูชาในวันออกพรรษาต่อไป ด้วยน้ำใจเมตตาของชาวไทยที่มีต่อชาวมอญเสมอมา จึงมีความยินดีเป็นอย่างยิ่งที่จะกระทำตามที่ชาวมอญได้ร้องขอไว้ หลังจากนั้นชาวมอญจึงได้พากันกราบนมัสการหลวงพ่โต อีกทั้งยังอัญเชิญน้ำมันตักดีสิทธ์ติดตัวไปด้วยเพื่อความเป็นสิริมงคล แล้วจึงได้ลากลับบ้านปากลัด เพื่อนำดอกบัวไปบูชาพระคาถาพัน ที่ปากลัดต่อไป

ในปีต่อมาเมื่อครบกำหนดวันขึ้น ๑๔ ค่ำ เดือน ๑๑ อีกครั้ง ชาวไทยจึงได้ช่วยกันเก็บรวบรวมดอกบัวหลวงมาไว้ ณ วัดหลวงพ่โต (วัดบางพลีใหญ่ใน) ตามสัญญาที่ได้ให้ไว้กับชาวมอญ ซึ่งชาวมอญได้เดินทางมารับดอกบัวหลวงเหล่านั้นในเวลา ๓.๐๐ - ๕.๐๐ นาฬิกา ทุกครั้ง ด้วยการโดยสารเรือขนาดใหญ่จำนวนหลายสิบลำ ซึ่งแต่ละลำสามารถบรรจุคนได้ถึง ๕๐ - ๖๐ คน และทุกครั้งที่เดินทางมานั้นชาวมอญพร้อมใจกันส่งเสียงร้องรำทำเพลงล่องมาตามลำน้ำ เพิ่มความครื้นเครงสนุกสนานตลอดเส้นทาง แสดงถึงไมตรีจิตและมิตรภาพที่มอบให้แก่กันเสมอมา พร้อมกันนี้ชาวไทยจึงได้จัดเตรียมสำหรับคาวหวานนานาชนิดไว้รับรองอย่างเพียบพร้อม เมื่ออิมหนาสำราญกันครบถ้วนแล้วชาวมอญจึงนำดอกบัวหลวงไปบูชาหลวงพ่โตในวิหารของวัด และอัญเชิญน้ำมันตักดีสิทธ์กลับไปยังบ้านเรือนของตน เพื่อความเป็นสิริมงคล และนำดอกบัวหลวงอีกส่วนหนึ่งกลับไปบูชาพระคาถาพัน ณ วัดของพวกตนเองต่อไป และด้วยเหตุนี้เองจึงเป็นประวัติความเป็นมาของ **“ประเพณีรับบัว ๑ เดียวในโลก”** ประเพณีอันดีงามที่สืบทอดต่อเนื่องกันมาอย่างช้านาน

พระโสภณพัฒนกร (อรัณ สุริธมฺโม)

เจ้าคณะตำบลบางพลี

เจ้าอาวาสวัดบางพลีใหญ่ใน พระอารามหลวง

เกิด วันศุกร์ที่ ๑ สิงหาคม ๒๔๙๕ ณ อ.บางพลี จ.สมุทรปราการ
อุปสมบท ที่วัดบางพลีใหญ่ใน จ.สมุทรปราการ การศึกษาวิชยฐานะ น.ธ.เอก

ตำแหน่งปัจจุบัน

เจ้าคณะตำบลบางพลี (๘ ตุลาคม ๒๕๕๐)

เจ้าอาวาสพระอารามหลวง (๑๘ กันยายน ๒๕๕๕)

เกียรติคุณที่ได้รับ

พ.ศ. ๒๕๔๔ ได้รับพระราชทานรางวัลเสมาธรรมจักร
สาขาส่งเสริมการพัฒนาชุมชน ในฐานะผู้ทำคุณประโยชน์ต่อชุมชน
จากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
ณ มณฑลท้องสนามหลวง

พ.ศ. ๒๕๕๓ ได้รับการประกาศเกียรติคุณ พุทธศาสตร์มหบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ จากมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดิ
พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้รับพระราชทานตั้งสมณศักดิ์เป็น พระราชาคณะชั้นสามัญ
ในราชทินนามที่ “พระโสภณพัฒนกร” (๕ ธันวาคม ๒๕๕๔)
พ.ศ. ๒๕๕๕ ได้รับพระบัญชาเป็นเจ้าอาวาสพระอารามหลวง

ท่านเจ้าคุณ พระโสภณพัฒนกร

พระนักพัฒนา

แห่งลุ่มน้ำลำโรงบองประชานชาอบางพลี

งานศิลปไทย/ประเพณี อย่างยิ่งใหญ่ ประจำปี ๒๕๕๖

วันที่ ๒-๑๐ ก.พ. ๕๖	เทศกาลวันตรุษจีน ทำบุญสะเดาะเคราะห์ปีชง ๒๕๕๖
ขึ้น ๑๔ ค่ำ เดือน ๓ (๒๔ ก.พ. ๕๖)	เทศกาลกลางเดือน ๓ - นมัสการองค์หลวงพ่อดำเปิดทองพระพุทธรูปจำลอง - สวดนพเคราะห์ เสริมชะตา
ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๓ (๒๕ ก.พ. ๕๖)	วันมาฆบูชา, เทศน์สามธรรมาสน์
แรม ๘ ค่ำ เดือน ๔ (๓ เม.ย. ๕๖)	ทำบุญอุทิศเจ้าอาวาส พระครูวุฒิธรรมสุนทร
๑๓ - ๑๖ เม.ย. ๕๖	วันสงกรานต์ (๑๕ เม.ย. ๕๖ สรงน้ำพระ)
ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๖ (๒๔ พ.ค. ๕๖)	วันวิสาขบูชา, ทำบุญฉลองหลวงพ่อดำ
ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๘ (๒๒ ก.ค. ๕๖)	วันอาสาฬหบูชา
แรม ๑ ค่ำ เดือน ๘ (๒๓ ก.ค. ๕๖)	วันเข้าพรรษา
ขึ้น ๖ ค่ำ เดือน ๙ (๑๒ ส.ค. ๕๖)	ทำบุญ-สวดพระพุทธรูป วันเฉลิมพระชนมพรรษา สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์
แรม ๑ ค่ำ เดือน ๙ (๒๒ ส.ค. ๕๖)	วันครบรอบขึ้นเป็นพระอารามหลวง
ขึ้น ๑๔ ค่ำ เดือน ๑๐ (๑๘ ก.ย. ๕๖)	วันครบรอบรับพระบัญชาเป็น เจ้าอาวาสพระอารามหลวง
แรม ๙ ค่ำ เดือน ๑๐ (๒๘ ก.ย. ๕๖)	ทำบุญครบรอบ ๗ ปี ศาลพระพรหม
ขึ้น ๑๑ ค่ำ เดือน ๑๑ (๑๕-๑๘ ต.ค. ๕๖)	เริ่มงานประเพณีรับบัว
ขึ้น ๑๔ ค่ำ เดือน ๑๑ (๑๘ ต.ค. ๕๖)	ประเพณีรับบัว ๑ เดียวในโลก (วันโยนบัว)
ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๑ (๑๙ ต.ค. ๕๖)	วันออกพรรษา
แรม ๑ ค่ำ เดือน ๑๑ (๒๐ ต.ค. ๕๖)	ตักบาตรเทโวโรหณะ
ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๒ (๑๗ พ.ย. ๕๖)	วันลอยกระทง
ขึ้น ๓ ค่ำ เดือน ๑ (๕ ธ.ค. ๕๖)	ทำบุญ-สวดพระพุทธรูป วันเฉลิมพระชนมพรรษา พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ
แรม ๑๔ ค่ำ เดือน ๑ (๓๑ ธ.ค. ๕๖)	ส่งท้ายปีเก่า ต้อนรับปีใหม่ พิธีสวดเจริญพระพุทธรูปข้ามปี

ร่วมบุญบั้งไฟหลวง หอานมะม่วงน้ำตอกไม้ ไหว้หลวงพ่อโตศักดิ์สิทธิ์
ยอดปาลาสลิตบางพลี ผ่องปฐพีสุวรรณภูมิ

